

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ DADAY NAFİ VE ÜMİT ÇERİ MYO DERS DEĞERLENDİRME ANKETİ ANALİZ VE DEĞERLENDİRME FORMU

Bu formda, Kastamonu Üniversitesi Daday Nafi ve Ümit Çeri MYO ders değerlendirme amacıyla yapılan anketin sonuçları, **betimsel istatistikler** kullanılarak incelenmiştir. Anket maddelerindeki cevaplar **yüzelik dağılımlar** ve **ortalama değerlerle** analiz edilmiştir. Bu veriler doğrultusunda, ders memnuniyetinin **yüksek, orta** veya **düşük** olduğu alanlar belirlenmiştir. Anket sonuçlarına göre öneriler sunularak, üniversitenin öğrencilere sağladığı hizmetlerin kalitesinin artırılmasına yönelik geliştirme alanları tespit edilmiştir.

Cinsiyet Dağılımı

Toplam 457 katılımcıdan %64,33'ü kadın, %35,67'si erkek olarak yanıt vermiştir. Bu dağılım, ilgili dersin veya programın kadın katılımcılar tarafından daha yoğun tercih edildiğini göstermektedir. Ortalama değerin 1,36 olması kadın ağırlıklı bir katılımı istatistiksel olarak da doğrulamaktadır. Cinsiyet dağılımındaki bu belirgin fark, programın demografik yapısına dair önemli bir gösterge sunmakta olup, ilerleyen sorularda memnuniyet düzeyleri veya dersin algılanışı gibi değişkenlerin cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediği ayrıca incelenmelidir. Bu kapsamda, cinsiyet temelli çapraz analizler yapılması, katılımcı deneyimlerinin daha bütüncül değerlendirilmesine katkı sağlayacaktır. Ayrıca, bu veri programın tanıtım stratejileri, içerik düzenlemeleri ve öğretim yöntemleri açısından da dikkate alınması gereken bir demografik göstergedir.

Sınıf Dağılımı

Katılımcıların %46,83'ü 1. sınıf, %41,36'sı 2. sınıf ve %11,82'si 3. sınıf ve üzeri (uzatmalı) olarak beyan edilmiştir. Bu dağılım, anketin büyük ölçüde aktif öğrenim sürecindeki katılımcılar tarafından yanıtladığını göstermektedir. 1. ve 2. sınıf katılımcılarının toplamda %88,19'luk bir oranla temsil edilmesi, dersin müfredat kapsamında zamanında alınan bir ders olduğunu düşündürmektedir. Öte yandan, %11,82'lik uzatmalı katılımcı oranı, dersin bazı katılımcılar tarafından zamanında tamamlanamadığını veya tekrar alındığını göstermektedir. Bu durum, dersin zorluk seviyesi, içerik yoğunluğu veya başarı düzeyi açısından ayrıca değerlendirilmelidir. Sınıf düzeyine göre bu dağılım, ilerleyen sorularda memnuniyet, algı ve başarı düzeylerinin farklılık gösterip göstermediğinin incelenmesi açısından önemlidir. Özellikle uzatmalı katılımcıların dersle ilgili deneyimleri, önceki dönemlerle karşılaştırmalı olarak ele alınabilir. Bu nedenle, sınıf düzeyi değişkeni, çapraz analizlerde temel bir referans olarak kullanılmalıdır.

Dersin içerik, kapsam ve amaç yönü dönem başında ayrıntılı olarak anlatılma

Katılımcıların %45,51'i bu tanıtımı olumlu bulmuş ("Katılıyorum" ve "Tamamen katılıyorum"), %26,91'i ise "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı bir memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, toplamda %72,42'lik bir oran dersin başlangıçta en azından belirli bir düzeyde tanıtıldığını düşündüğünü göstermektedir. Ortalama değer 3,65 olması da bu algıyı istatistiksel olarak desteklemektedir.

Ancak %18,38'lik olumsuz görüş ("Katılmıyorum" ve "Hiç katılmıyorum") ile %9,19'luk "Fikrim yok" yanıtı, dersin tanıtım sürecinin bazı katılımcılar için yetersiz veya belirsiz kaldığını düşündürmektedir. Bu durum, özellikle dersin ilk haftasında kullanılan bilgilendirme araçlarının (ders izlencesi, öğretim elemanının açıklamaları, materyal sunumu) gözden geçirilmesini gerektirebilir. Ayrıca, sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurularak, çapraz analizlerle 1. sınıf, 2. sınıf ve uzatmalı katılımcıların deneyimleri karşılaştırmalı biçimde incelenmelidir.

Genel olarak, bu ifade özelinde elde edilen veriler, dersin başlangıç aşamasındaki yapılandırma sürecinin çoğunlukla başarılı olduğunu, ancak daha kapsayıcı ve açıklayıcı bir tanıtımın memnuniyet düzeyini artırabileceğini göstermektedir.

Dersin öğrenim gördüğü programın kapsamına, ilgili olduğu yükseköğretim düzeyine (önlisans, lisans, lisansüstü) uygun ve program için ifade edilmiş olan öğrenme çıktıları uyumlu olması

Katılımcıların %27,57'si dersin öğrenim gördükleri programın kapsamına ve önlisans düzeyine tamamen uygun olduğunu belirtmiştir. %16,07'si bu uyumu genel olarak olumlu değerlendirmiş, %8,99'u ise orta düzeyde katılım göstermiştir. Bu üç grup birlikte ele alındığında, katılımcıların %52,63'ü dersin programla belirli bir düzeyde örtüştüğünü ifade etmektedir. Buna karşılık %7,73'ü dersin programla uyumlu olmadığını, %8,77'si ise hiç uyumlu olmadığını düşünmektedir. Ayrıca %26,33'lük bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" seçeneğini işaretlemiştir. Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu gösterse de, yüksek oranda kararsız ve olumsuz görüş bildiren katılımcıların varlığı, dersin öğrenme çıktılarının yeterince görünür ve anlaşılır biçimde sunulmadığını düşündürmektedir.

Özellikle "Fikrim yok" yanıtının dörtte bire yakın bir orana ulaşması, öğrenme çıktılarının ders sürecinde yeterince vurgulanmadığını veya öğrencilerin bu çıktılarla ilişki kurmakta zorlandığını göstermektedir. Bu durum, dersin dönem başında ve süreç içinde öğrenme hedeflerinin daha açık biçimde aktarılması gerektiğine işaret eder. Ayrıca, katılımcıların sınıf düzeylerine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurularak, 1. sınıf öğrencilerinin soyut değerlendirme yapma eğilimleri ile 2. sınıf ve uzatmalı öğrencilerin daha somut karşılaştırmalar yapabilme potansiyeli dikkate alınmalıdır.

Genel olarak, dersin programla uyumlu olduğu yönünde bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından net biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Öğrenme

çıktılarının görünürlüğü ve işlevselliği artırılarak dersin pedagojik bütünlüğü güçlendirilebilir.

Ders için tanımlanmış olan öğrenme çıktıları yeterli ölçüde açık ve dersin amaç ve hedefleriyle uyumlu olması

Katılımcıların %29,10'u (133 kişi) öğrenme çıktılarının dersin amaç ve hedefleriyle uyumlu olduğunu belirtmiştir. %17,94'ü (82 kişi) bu uyumu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiş, %26,26'sı (120 kişi) ise "Orta düzeyde katılıyorum" seçeneğini işaretlemiştir. Bu üç grup birlikte ele alındığında, katılımcıların %73,30'u öğrenme çıktılarının en azından belirli bir düzeyde açık ve uyumlu olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,63'ü (44 kişi) "Katılmıyorum", %8,10'u (37 kişi) "Hiç katılmıyorum" demiştir. Ayrıca %8,97'lik bir kesim (41 kişi), bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" seçeneğini işaretlemiştir.

Ortalama puanın 3,66 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğrenme çıktılarının açık ve hedeflerle uyumlu bulunması, dersin pedagojik planlamasının büyük ölçüde başarılı olduğunu düşündürmektedir. Ancak yaklaşık %17,73'lük olumsuz görüş ve %8,97'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin hedefleriyle çıktılar arasında yeterli ilişki kuramadığını ya da bu ilişkiyi değerlendirecek bilgiye sahip olmadığını göstermektedir. Bu durum, öğrenme çıktılarının ders sürecinde daha görünür ve işlevsel biçimde sunulması gerektiğine işaret eder. Özellikle dersin başında ve süreç içinde bu çıktılara yapılan atıflar, öğrencilerin beklentilerini netleştirmesi açısından önemlidir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğrenme çıktıları daha soyut kalabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki derslerle karşılaştırma yaparak daha somut değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğrenme çıktılarının hem içerik hem uygulama düzeyinde tutarlı biçimde aktarılması, tüm katılımcı grupları için algı düzeyini yükseltebilir.

Genel olarak, dersin öğrenme çıktılarının amaç ve hedeflerle uyumlu olduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Öğrenme çıktılarının görünürlüğü ve işlevselliği artırılarak dersin bütünsel yapısı daha güçlü hale getirilebilir.

Dersin 14 haftalık bir yarıyıl için yeterli ve uygun bir içeriğe sahip olması

Katılımcıların %28,45'i dersin içeriğini 14 haftalık bir yarıyıl için uygun bulmuş, %17,94'ü ise tamamen yeterli olduğunu belirtmiştir. %26,70'i "Orta düzeyde katılıyorum" seçeneğini işaretleyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,09'u dersin süresiyle uyumlu bir içerik yapısına sahip olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,85'i dersin içeriğini yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %8,97'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir.

Dersin planlanan süreye uygun biçimde yapılandırıldığı ve içerik yoğunluğunun büyük ölçüde dengeli bulunduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,95'lik olumsuz görüş ve %8,97'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin ya fazla yoğun ya da yetersiz içerikli olduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, haftalık içerik dağılımının, uygulama sürelerinin ve değerlendirme yükünün yeniden gözden geçirilmesini gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için içerik yoğunluğu daha zorlayıcı algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki derslerle karşılaştırma yaparak daha eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, içerik planlamasının tüm düzeylere hitap edecek biçimde esnek ve dengeli olması önerilir.

Genel olarak, dersin süresiyle uyumlu bir içerik yapısına sahip olduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu yapının tüm katılımcılar için eşit derecede yeterli algılanmadığı anlaşılmaktadır. İçeriğin haftalık ilerleyişi ve uygulama yoğunluğu daha şeffaf biçimde sunulurken memnuniyet düzeyi artırılabilir.

Ders ile ilgili sunulan dokümanlar yeterli olması

Katılımcıların %29,10'u dersle ilgili sunulan dokümanları yeterli bulmuş, %17,51'i ise tamamen yeterli olduğunu belirtmiştir. %27,13'ü "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,74'ü ders materyallerinin en azından belirli bir düzeyde yeterli olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,19'u materyalleri yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç yeterli olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %8,97'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,66 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Ders kapsamında sunulan dokümanların büyük ölçüde yeterli bulunduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %8,97'lik kararsız grup, bazı katılımcıların materyallerin kapsamı, erişilebilirliği veya güncelliği konusunda eksiklik algıladığını göstermektedir. Bu durum, ders dokümanlarının çeşitliliği, açıklık düzeyi ve zamanında paylaşımı açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için materyal desteği öğrenme sürecinde daha kritik bir rol oynarken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki derslerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, dokümanların hem içerik hem sunum biçimi açısından tüm düzeylere hitap edecek şekilde yapılandırılması önerilir.

Genel olarak, ders materyallerinin yeterli bulunduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu yeterliliğin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Materyal sunumunun daha sistematik, erişilebilir ve hedef odaklı biçimde yürütülmesi, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Haftalık ders saati ilgili ders içeriği ile uygun olması

Katılımcıların %28,45'i haftalık ders saatinin içerikle uyumlu olduğunu belirtmiş, %17,51'i ise bu uyumu tamamen yeterli bulmuştur. %27,79'u "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,75'i ders süresi ile içerik arasında en azından belirli bir düzeyde uyum olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %8,97'si ders saatini yetersiz bulmuş, %8,32'si ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %8,97'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Ders süresi ile içerik yoğunluğu arasında büyük ölçüde denge kurulduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %8,97'lik kararsız grup, bazı katılımcıların ders saatinin ya fazla uzun ya da yetersiz kaldığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, haftalık içerik planlamasının, uygulama sürelerinin ve dersin temposunun yeniden gözden geçirilmesini gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için ders süresi daha yoğun algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, ders saatinin içerikle uyumunun tüm düzeylere hitap edecek biçimde esnek ve dengeli olması önerilir.

Genel olarak, haftalık ders süresinin içerikle uyumlu olduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Dersin zaman yönetimi ve içerik dağılımı daha şeffaf biçimde yapılandırılarak memnuniyet düzeyi artırılabilir.

Dersin önceden ilan edilen ders programına uygun olarak yürütülmesi

Katılımcıların %27,35'i dersin önceden ilan edilen programa uygun biçimde yürütüldüğünü belirtmiş, %17,94'ü ise bu uyumu tamamen yeterli bulmuştur. %27,79'u "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,08'i dersin planlanan programa en azından belirli bir düzeyde uyduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,85'i dersin programa uygun yürütülmediğini, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %8,97'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,64 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Dersin planlanan haftalık akışa ve içerik sıralamasına büyük ölçüde sadık kalındığı anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,95'lik olumsuz görüş ve %8,97'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin zamanlamasında sapmalar, içerik kaymaları veya uygulama değişiklikleri yaşandığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin haftalık planlamasının ve uygulama takviminin daha şeffaf biçimde yürütülmesi gerektiğine işaret

eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için ders programı daha yeni ve belirsiz algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, dersin programla uyumunun tüm düzeylere hitap edecek biçimde tutarlı ve öngörülebilir olması önerilir.

Genel olarak, dersin önceden ilan edilen programa uygun biçimde yürütüldüğü yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Dersin zamanlaması, içerik sıralaması ve uygulama planı daha görünür biçimde sunularak memnuniyet düzeyi artırılabilir.

Derslerde öğrencilerin aktif katılımını sağlayan yöntem ve teknikler kullanılması

Katılımcıların %28,01'i derslerde öğrencilerin aktif katılımını sağlayan yöntemlerin kullanıldığını belirtmiş, %17,29'u bu uygulamaları tamamen yeterli bulmuştur. %27,35'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %72,65'i derslerde en azından belirli bir düzeyde katılımı teşvik eden yöntemlerin kullanıldığını ifade etmektedir. Buna karşılık %10,07'si bu yöntemleri yetersiz bulmuş, %7,88'i ise hiç kullanılmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Derslerde aktif katılımı destekleyen tekniklerin büyük ölçüde uygulandığı anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,95'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin yönetsel açıdan pasif kaldığını ya da katılımı yeterince teşvik etmediğini düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, öğretim sürecinde kullanılan yöntemlerin çeşitliliği, etkileşim düzeyi ve öğrenci merkezliliği açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için aktif katılım daha çok yönlendirme gerektirebilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler kendi deneyimleriyle karşılaştırma yaparak daha eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, derslerde kullanılan yöntemlerin tüm düzeylere hitap edecek biçimde esnek, katılımcı ve etkileşimli olması önerilir.

Genel olarak, derslerde aktif katılımı destekleyen yöntemlerin kullanıldığı yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uygulamaların tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Yöntemlerin daha görünür, açıklayıcı ve öğrenci merkezli biçimde sunulması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Ders kapsamında sunulan öğretim teknolojilerinin yeterli ve uygun olması

Katılımcıların %29,10'u ders kapsamında sunulan öğretim teknolojilerini yeterli bulmuş, %17,51'i bu yeterliliği "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %26,70'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte ele alındığında, katılımcıların %73,31'i öğretim teknolojilerinin en azından belirli bir düzeyde yeterli ve uygun olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,19'u teknolojik desteği yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Ders kapsamında kullanılan teknolojik araçların (sunum sistemleri, dijital materyaller, çevrim içi platformlar vb.) büyük ölçüde yeterli bulunduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların teknolojik altyapının eksik, erişimin sınırlı veya kullanımın etkisiz olduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, öğretim teknolojilerinin çeşitliliği, erişilebilirliği ve pedagojik işlevselliği açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için teknolojik araçlar daha yönlendirici ve destekleyici bir rol oynarken, 2. sınıf ve üzerindeki öğrenciler önceki derslerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, teknolojik desteklerin tüm düzeylere hitap edecek biçimde esnek, erişilebilir ve işlevsel olması önerilir.

Genel olarak, öğretim teknolojilerinin yeterli bulunduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu yeterliliğin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Teknolojik araçların daha görünür, etkili ve öğrenci merkezli biçimde sunulması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim üyesine ders ile ilgili danışmakta sıkıntı çekmemesi

Katılımcıların %27,57'si öğretim üyesine dersle ilgili danışma konusunda genel olarak rahat olduklarını belirtmiş, %18,16'sı bu iletişimi tamamen sorunsuz bulmuştur. %28,01'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,74'ü öğretim üyesiyle iletişim kurmakta en azından belirli bir düzeyde rahatlık yaşadığını ifade etmektedir. Buna karşılık %8,75'i bu konuda sıkıntı yaşadığını, %8,10'u ise ciddi iletişim engeli olduğunu belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim üyesiyle iletişim kurma konusunda genel memnuniyetin yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %16,85'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim üyesine ulaşmakta zorluk yaşadığını, danışma sürecinin yeterince açık veya erişilebilir olmadığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, öğretim elemanının

danışma saatleri, geri dönüş süresi, iletişim kanalları ve öğrenciye yaklaşımı açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim üyesine danışma süreci daha çekingen ve yönlendirme gerektiren bir deneyim olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha net beklentiler geliştirmiş olabilir. Bu nedenle, öğretim üyesiyle iletişim sürecinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde açık, teşvik edici ve erişilebilir olması önerilir.

Genel olarak, öğretim üyesine danışma konusunda olumlu bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu erişimin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. İletişim kanallarının daha görünür, düzenli ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Ders kapsamında quiz, proje, ödev, sunum, grup çalışması gibi farklı ölçme ve değerlendirme tekniklerinin eş zamanlı kullanılması

Katılımcıların %29,10'u ders kapsamında farklı ölçme ve değerlendirme tekniklerinin kullanıldığını belirtmiş, %17,72'si bu çeşitliliği tamamen yeterli bulmuştur. %26,48'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,30'u dersin değerlendirme yöntemlerinin en azından belirli bir düzeyde çeşitli ve eş zamanlı biçimde uygulandığını ifade etmektedir. Buna karşılık %9,19'u bu çeşitliliği yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygulanmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Ders kapsamında quiz, proje, ödev, sunum ve grup çalışması gibi farklı tekniklerin birlikte kullanılması, öğrencilerin farklı becerilerini ölçmeye yönelik dengeli bir yaklaşım sunmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların bu tekniklerin ya yeterince uygulanmadığını ya da uygulama biçimlerinin etkisiz olduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, ölçme araçlarının çeşitliliği kadar işlevselliği ve öğrenciye geri bildirim sağlama kapasitesi açısından da yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için bu çeşitlilik daha öğretici ve yönlendirici olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, ölçme ve değerlendirme tekniklerinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde dengeli, açıklayıcı ve geri bildirim odaklı olması önerilir.

Genel olarak, dersin ölçme ve değerlendirme sürecinde çeşitlilik sağlandığı yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uygulamaların tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Tekniklerin daha görünür, dengeli ve öğrenci

merkezli biçimde sunulması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim elemanının dersi, amacına, hedeflerine, içeriğine ve haftalık konu dağılımına uygun olarak yürütmesi

Katılımcıların %27,35'i öğretim elemanının dersi genel olarak amacına, hedeflerine ve haftalık planına uygun biçimde yürüttüğünü belirtmiş, %17,94'ü bu uyumu tamamen yeterli bulmuştur. %28,01'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,30'u dersin planlanan çerçeveye en azından belirli bir düzeyde uygun biçimde yürütüldüğünü ifade etmektedir. Buna karşılık %8,97'si bu uyumu yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,63'lük bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının dersin hedefleriyle uyumlu bir şekilde ilerlemesi, planlı ve sistematik bir yaklaşım benimsendiğini düşündürmektedir. Ancak yaklaşık %17,07'lik olumsuz görüş ve %9,63'lük kararsız grup, bazı katılımcıların dersin haftalık ilerleyişinde sapmalar, içerik kaymaları veya hedeflerle örtüşmeyen uygulamalar gözlemlediğini düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin amaç ve hedeflerinin süreç içinde daha görünür biçimde vurgulanması ve haftalık planlamanın öğrenciye açık biçimde sunulması gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için dersin hedefleri daha soyut kalabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğretim elemanının dersin amacını ve haftalık dağılımını tüm düzeylere hitap edecek biçimde açıklayıcı ve tutarlı biçimde yürütmesi önerilir.

Genel olarak, dersin planlanan hedef ve içerik doğrultusunda yürütüldüğü yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Sürecin daha şeffaf, planlı ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Dersin öğretim elemanın öğrencilere karşı olumlu ve yapıcı bir tutum sergilemesi

Katılımcıların %27,79'u öğretim elemanının öğrencilere karşı olumlu ve yapıcı bir tutum sergilediğini belirtmiş, %18,60'ı bu yaklaşımı tamamen yeterli bulmuştur. %26,91'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,30'u öğretim elemanının öğrenciyle iletişiminde en azından belirli bir düzeyde olumlu ve yapıcı tutum sergilediğini ifade etmektedir. Buna karşılık %9,19'u bu tutumu yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç olumlu bulmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,68 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının öğrenciyle kurduğu iletişimde destekleyici, saygılı ve yapıcı bir yaklaşım benimsediği anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim elemanının tutumunu mesafeli, eleştirel ya da yetersiz bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, öğretim sürecinde öğrenciyle kurulan ilişkinin niteliği, geri bildirim biçimi ve sınıf içi etkileşim açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanının yaklaşımı daha belirleyici ve yönlendirici olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğretim elemanının tutumunun tüm düzeylere hitap edecek biçimde kapsayıcı, teşvik edici ve öğrenci merkezli olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının öğrenciye karşı olumlu ve yapıcı bir tutum sergilediği yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu tutumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. İletişim biçiminin daha görünür, destekleyici ve empatik biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim elemanına, görüşme saatleri sırasında dersle ilgili sorular için ulaşılabilmesi

Katılımcıların %27,35'i öğretim elemanına görüşme saatlerinde ulaşabildiğini belirtmiş, %17,94'ü bu erişimi tamamen yeterli bulmuştur. %27,35'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %72,64'ü öğretim elemanına en azından belirli bir düzeyde ulaşabildiğini ifade etmektedir. Buna karşılık %9,85'i bu konuda sıkıntı yaşadığını, %8,10'u ise ciddi erişim sorunu olduğunu belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının görüşme saatlerinin varlığı ve bu saatlerde öğrenciye erişilebilir olması, akademik destek açısından önemli bir göstergedir. Ancak yaklaşık %17,95'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların bu saatlerin yeterince duyurulmadığını, erişimin sınırlı olduğunu ya da öğretim elemanının geri dönüşlerinin yetersiz kaldığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, danışma saatlerinin daha görünür biçimde ilan edilmesi, erişim kanallarının çeşitlendirilmesi ve öğrenciye geri bildirim süresinin iyileştirilmesi gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanına ulaşmak daha çekingen ve yönlendirme gerektiren bir süreç olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha net beklentiler geliştirmiş olabilir. Bu nedenle, görüşme saatlerinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde açık, teşvik edici ve erişilebilir olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanına danışma saatlerinde ulaşılabilirlik konusunda olumlu bir

eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu erişimin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. İletişim sürecinin daha görünür, düzenli ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim elemanının derse hazırlıklı gelmesi

Katılımcıların %28,67'si öğretim elemanının derse hazırlıklı geldiğini belirtmiş, %17,51'i bu hazırlığı tamamen yeterli bulmuştur. %27,35'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,53'ü öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde hazırlıklı olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %8,97'si bu hazırlığı yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç hazırlıklı olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının ders öncesi planlama, materyal hazırlığı ve içerik hâkimiyeti açısından büyük ölçüde yeterli bulunduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,07'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim elemanının hazırlık düzeyini eksik, düzensiz veya yetersiz bulunduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin planlı yürütülmesi, materyal bütünlüğü ve içerik sunumunun daha sistematik biçimde yapılandırılması gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanının hazırlığı daha belirleyici olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğretim elemanının hazırlık düzeyinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde tutarlı, görünür ve öğrenci merkezli olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının derse hazırlıklı geldiği yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu hazırlığın tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Dersin planlama ve sunum sürecinin daha şeffaf, düzenli ve pedagojik açıdan güçlü biçimde yürütülmesi, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim elemanının derse hâkimiyetinin yeterli olması

Katılımcıların %28,45'i öğretim elemanının derse hâkimiyetini yeterli bulmuş, %17,07'si bu hâkimiyeti "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %27,57'si "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,09'u öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde derse hâkim olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,41'i bu hâkimiyeti yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç yeterli bulmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,65 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir.

Öğretim elemanının ders içeriğine, kavramsal çerçeveye ve uygulama detaylarına hâkim olduğu yönünde güçlü bir algı oluşmuştur. Ancak yaklaşık %17,51'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim elemanının bilgi düzeyini, açıklama yeterliliğini veya uygulama hâkimiyetini eksik bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin akademik derinliği, örnekleme çeşitliliği ve kavramların açıklık düzeyi açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanının hâkimiyeti daha belirleyici olabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğretim elemanının bilgi aktarımının tüm düzeylere hitap edecek biçimde tutarlı, açıklayıcı ve pedagojik olarak güçlü olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının derse hâkim olduğu yönünde olumlu bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu hâkimiyetin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Dersin akademik sunumu ve açıklama biçimi daha görünür, sistematik ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırıldığında memnuniyet düzeyi artabilir.

Öğretim elemanının dersleri öğrenci düzeyine uygun bir şekilde yürütmesi

Katılımcıların %27,79'u öğretim elemanının dersleri öğrenci düzeyine uygun biçimde yürüttüğünü belirtmiş, %17,94'ü bu uyumu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %28,01'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,74'ü öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde öğrenci seviyesini gözeterek ders yürüttüğünü ifade etmektedir. Buna karşılık %8,75'i bu uyumu yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının dersin içeriğini, anlatım düzeyini ve uygulama biçimini öğrencilerin bilgi seviyesiyle uyumlu biçimde yapılandığı anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %16,85'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin ya fazla teknik ya da fazla yüzeysel kaldığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin anlatım biçimi, örnekleme düzeyi ve kavramsal derinliği açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için dersin düzeyi daha soyut veya zorlayıcı algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, dersin anlatım ve içerik düzeyinin tüm öğrenci gruplarına hitap edecek biçimde dengeli, açıklayıcı ve esnek olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının dersleri öğrenci düzeyine uygun biçimde yürüttüğü yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde

algılanmadığı anlaşılmaktadır. Dersin anlatım stratejileri ve içerik sunumu daha görünür, katılımcı ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırıldığında memnuniyet düzeyi artabilir.

Öğretim elemanının ders içi ve ders dışı zamanlarda öğrencilerle iyi düzeyde iletişim kurması

Katılımcıların %28,88'i öğretim elemanının ders içi ve dışı zamanlarda öğrencilerle iyi düzeyde iletişim kurduğunu belirtmiş, %17,94'ü bu iletişimi "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %27,13'ü "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,95'i öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde etkili iletişim kurduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %8,75'i bu iletişimi yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,19'luk bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının öğrencilerle hem ders sırasında hem de ders dışında kurduğu iletişim, akademik destek ve öğrenme süreci açısından büyük ölçüde yeterli bulunmuştur. Ancak yaklaşık %16,85'lik olumsuz görüş ve %9,19'luk kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim elemanının erişilebilirliğini, geri bildirim hızını veya iletişim biçimini eksik bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, iletişim kanallarının daha görünür biçimde sunulması, öğrenciye zamanında ve yapıcı geri bildirim verilmesi açısından iyileştirme gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanının iletişim biçimi daha yönlendirici ve güven verici bir rol oynarken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, iletişim sürecinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde açık, teşvik edici ve öğrenci merkezli olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının ders içi ve dışı iletişimde olumlu bir tutum sergilediği yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu tutumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. İletişim biçiminin daha görünür, düzenli ve empatik biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Ders kapsamındaki testlerde yer alan maddelerin ders içeriğine uygunluğu

Katılımcıların %27,57'si test maddelerinin ders içeriğiyle uyumlu olduğunu belirtmiş, %18,16'sı bu uyumu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %27,13'ü "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %72,86'sı testlerin en azından belirli bir düzeyde içerikle örtüştüğünü ifade etmektedir. Buna karşılık %9,41'i bu uyumu yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,63'lük bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Testlerde yer alan maddelerin dersin işlenen konularıyla büyük ölçüde örtüştüğü, ölçme araçlarının içerik temelli hazırlandığı anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,51'lik olumsuz görüş ve %9,63'lük kararsız grup, bazı katılımcıların test sorularını ya konudan uzak ya da ölçme açısından yetersiz bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, sınavların kapsam geçerliliği, madde netliği ve içerik bağlantısı açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için testler daha soyut ve zorlayıcı algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, test maddelerinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde açık, içerikle tutarlı ve ölçme amacına uygun olması önerilir.

Genel olarak, testlerin içerikle uyumlu olduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uyumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Ölçme araçlarının daha görünür, dengeli ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Sınav uygulamaları için ayrılan sürelerin yeterliliği

Katılımcıların %29,10'u sınav süresini yeterli bulmuş, %17,94'ü bu yeterliliği "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %26,48'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,52'si sınav süresinin en azından belirli bir düzeyde yeterli olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %8,97'si süreyi yetersiz bulmuş, %8,10'u ise ciddi zaman sıkıntısı yaşadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,68 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Sınav süresinin soruların kapsamı, zorluk düzeyi ve çözüm süresiyle büyük ölçüde uyumlu olduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,07'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların sınav süresini ya fazla kısa ya da stres yaratacak düzeyde yoğun bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, sınavların süre planlaması, soru dağılımı ve zaman yönetimi açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için sınav süresi daha zorlayıcı algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, sınav sürelerinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde dengeli, açıklayıcı ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması önerilir.

Genel olarak, sınav süresinin yeterli bulunduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu yeterliliğin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır.

Süre planlamasının daha görünür, adil ve içerikle uyumlu biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Sınav sonrası sınav sorularına ve yanıtlarına ilişkin bilgilendirmelerin alınması

Katılımcıların %29,76'sı sınav sonrası bilgilendirme sürecinin işlediğini belirtmiş, %17,51'i bu süreci "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %25,82'si "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,09'u sınav sonrası sorulara ve yanıtlarına ilişkin en azından belirli bir düzeyde bilgilendirme aldığını ifade etmektedir. Buna karşılık %9,41'i bu süreci yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç bilgilendirme yapılmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Sınav sonrası geri bildirim sürecinin büyük ölçüde işlediği, öğrencilerin soruların doğruluğu ve kendi yanıtları hakkında bilgi alabildiği anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,51'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların bu süreci eksik, geç ya da yüzeysel bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, sınav sonrası açıklamaların zamanlaması, kapsamı ve öğrenciye geri bildirim niteliği açısından yeniden değerlendirme yapılmasını gerektirebilir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için sınav sonrası açıklamalar daha öğretici ve yönlendirici bir rol oynarken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, sınav sonrası bilgilendirme sürecinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde açık, zamanında ve pedagojik olarak işlevsel olması önerilir.

Genel olarak, sınav sonrası bilgilendirme sürecinin işlediği yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu sürecin tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Geri bildirimlerin daha görünür, açıklayıcı ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Dersin değerlendirilmesinde öğretim elemanının adaletli davrandığını düşünme

Katılımcıların %27,57'si öğretim elemanının değerlendirme sürecinde adaletli davrandığını belirtmiş, %18,16'sı bu tutumu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %28,23'ü "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,96'sı öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde adil davrandığını ifade etmektedir. Buna karşılık %8,53'ü bu tutumu yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç adil davranılmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının notlandırma, geri bildirim ve değerlendirme süreçlerinde büyük ölçüde

adil bir yaklaşım sergilediği anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %16,63'lük olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların değerlendirme sürecinde şeffaflık, tutarlılık veya eşitlik açısından eksiklik algıladığını göstermektedir. Bu durum, ölçme kriterlerinin daha görünür biçimde sunulması, değerlendirme sürecinin gerekçeli ve öğrenciye açık biçimde yürütülmesi gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için adalet algısı daha çok sınav sonuçları ve geri bildirimle şekillenirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, değerlendirme sürecinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde şeffaf, gerekçeli ve öğrenci merkezli olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının değerlendirme sürecinde adaletli davrandığı yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu tutumun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Değerlendirme kriterlerinin daha görünür, tutarlı ve açıklayıcı biçimde yapılandırılması, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Öğretim elemanının bu ders kapsamında yetkin ve başarılı olduğunu düşünme

Katılımcıların %27,13'ü öğretim elemanının ders kapsamında yetkin ve başarılı olduğunu belirtmiş, %18,38'i bu durumu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %28,23'ü "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,74'ü öğretim elemanının en azından belirli bir düzeyde yetkin ve başarılı olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %8,75'i bu yeterliliği yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç başarılı bulmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Öğretim elemanının dersin içeriğine hâkimiyeti, anlatım biçimi, ölçme-değerlendirme süreçleri ve öğrenciyle kurduğu iletişim açısından büyük ölçüde başarılı bulunduğu anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %16,85'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların öğretim elemanının pedagojik yaklaşımını, akademik derinliğini veya öğrenciye katkısını sınırlı bulduğunu düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, öğretim sürecinin daha görünür, açıklayıcı ve öğrenci merkezli biçimde yürütülmesi gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için öğretim elemanının yetkinliği daha çok anlatım ve yönlendirme üzerinden değerlendirilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici ve eleştirel değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, öğretim elemanının başarısının tüm düzeylere hitap edecek biçimde tutarlı, kapsayıcı ve akademik olarak güçlü olması önerilir.

Genel olarak, öğretim elemanının ders kapsamında yetkin ve başarılı olduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu algının tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde paylaşılmadığı anlaşılmaktadır. Sürecin daha şeffaf, planlı ve öğrenci odaklı biçimde

yürütülmesi, memnuniyet düzeyini artırabilir.

Bu dersin gelecekteki meslek hayatına olumlu katkılarının olacağını düşünme

Katılımcıların %26,91'i dersin mesleki katkı sunduğunu belirtmiş, %19,04'ü bu katkıyı "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %27,57'si "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde fayda algısı bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,52'si dersin gelecekteki meslek hayatına en azından belirli bir düzeyde katkı sağlayacağını düşünmektedir. Buna karşılık %8,97'si bu katkıyı yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç katkı sağlamadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,68 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Dersin içeriği, uygulama biçimi ve kazanımları açısından mesleki gelişime katkı sunduğu yönünde güçlü bir algı oluşmuştur. Ancak yaklaşık %17,07'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin sektörel yeterlilik, uygulama becerisi veya kariyerle ilişkilendirme açısından eksik kaldığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, dersin mesleki bağlamla daha güçlü ilişkilendirilmesi, örnek olaylar, uygulamalı içerikler ve sektörel yönlendirmelerle desteklenmesi gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için mesleki katkı daha soyut ve potansiyel düzeyde algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler kariyer beklentileriyle daha somut bağlantılar kurarak değerlendirme yapabilir. Bu nedenle, dersin mesleki katkı potansiyelinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde görünür, uygulanabilir ve sektörel olarak yönlendirici olması önerilir.

Genel olarak, dersin gelecekteki meslek hayatına katkı sunduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu katkının tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. İçeriğin daha görünür biçimde mesleki bağlamla ilişkilendirilmesi, memnuniyet ve fayda algısını artırabilir.

Genel olarak dersten yararlanma ve diğer öğrencilere tavsiye etme

Katılımcıların %28,45'i dersten genel olarak fayda sağladığını ve tavsiye edilebilir bulunduğunu belirtmiş, %18,16'sı bu görüşü "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %26,48'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde fayda algısı bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,09'u dersin genel olarak yararlı olduğunu ve tavsiye edilebileceğini ifade etmektedir. Buna karşılık %9,41'i bu faydayı yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç yarar görmediğini belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,67 olması, dersin genel memnuniyet düzeyinin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Katılımcılar dersin içeriği, öğretim yöntemi, değerlendirme biçimi ve mesleki katkısı açısından büyük ölçüde fayda sağladıklarını belirtmişlerdir. Ancak yaklaşık %17,51'lik olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin beklentilerini tam karşılamadığını, içerik veya uygulama açısından sınırlı katkı sunduğunu düşündüğünü

göstermektedir. Bu durum, dersin genel yapısının, hedeflerinin ve öğrenciye sunduğu kazanımların daha görünür ve işlevsel biçimde yapılandırılması gerektiğine işaret eder.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için dersin faydası daha çok temel bilgi edinimi üzerinden şekillenirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler mesleki beklentilerle daha somut bağlantılar kurarak değerlendirme yapabilir. Bu nedenle, dersin tüm düzeylere hitap edecek biçimde hem akademik hem mesleki açıdan katkı sunması önerilir.

Genel olarak, dersin öğrenciye fayda sağladığı ve tavsiye edilebilir bulunduğu yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu algının tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde paylaşılmadığı anlaşılmaktadır. İçeriğin daha görünür biçimde yapılandırılması, uygulama örnekleriyle desteklenmesi ve öğrenci merkezli yürütülmesi, memnuniyet ve tavsiye düzeyini artırabilir.

Dersin akts ve iş yükü hesabınının uygun olduğunu düşünme

Katılımcıların %28,23'ü dersin AKTS ve iş yükü hesabını uygun bulmuş, %18,38'i bu uygunluğu "Tamamen katılıyorum" düzeyinde değerlendirmiştir. %26,70'i "Orta düzeyde katılıyorum" diyerek sınırlı düzeyde memnuniyet bildirmiştir. Bu üç grup birlikte değerlendirildiğinde, katılımcıların %73,31'i dersin iş yükü ile kredilendirme arasında en azından belirli bir düzeyde denge olduğunu ifade etmektedir. Buna karşılık %9,19'u bu dengeyi yetersiz bulmuş, %8,10'u ise hiç uygun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca %9,41'lik bir kesim, bu konuda net bir görüş bildirmeyerek "Fikrim yok" yanıtını vermiştir.

Ortalama puanın 3,68 olması, genel eğilimin olumluya yakın olduğunu göstermektedir. Dersin haftalık saat yükü, ödev ve sınav yoğunluğu ile AKTS kredisi arasında büyük ölçüde tutarlılık sağlandığı anlaşılmaktadır. Ancak yaklaşık %17,29'luk olumsuz görüş ve %9,41'lik kararsız grup, bazı katılımcıların dersin ya fazla yoğun ya da fazla hafif kaldığını düşündüğünü göstermektedir. Bu durum, AKTS hesaplamasının öğrenci algısıyla ne ölçüde örtüştüğünü değerlendirmek açısından önemlidir.

Sınıf düzeyine göre bu algının farklılaşabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. 1. sınıf öğrencileri için iş yükü daha zorlayıcı algılanabilirken, 2. sınıf ve uzatmalı öğrenciler önceki dönemlerle karşılaştırma yaparak daha seçici değerlendirmelerde bulunabilir. Bu nedenle, AKTS ve iş yükü ilişkisinin tüm düzeylere hitap edecek biçimde dengeli, açıklayıcı ve şeffaf biçimde yapılandırılması önerilir.

Genel olarak, dersin iş yükü ile AKTS kredisi arasında uygunluk sağlandığı yönünde güçlü bir eğilim gözlemlenmekle birlikte, bu uygunluğun tüm katılımcılar tarafından eşit biçimde algılanmadığı anlaşılmaktadır. Öğrenciye açık biçimde sunulan iş yükü planlaması ve AKTS gerekelendirmesi, memnuniyet düzeyini artırabilir.

DERS DEĞERLENDİRME GENEL MEMNUNİYET

2024–2025 akademik yılı bahar dönemi genel ders değerlendirmesi kapsamında yürütülen öğrenci memnuniyet anketi sonuçları, dersin planlaması, yürütülmesi ve öğretim elemanının tutumu açısından genel olarak olumlu bir tablo ortaya koymaktadır. Katılımcıların büyük çoğunluğu ders materyallerinin yeterliliği, haftalık saat ile içerik uyumu, öğretim teknolojilerinin kullanımı ve sınav sürelerinin uygunluğu gibi temel başlıklarda memnuniyet bildirmiştir. Öğretim elemanının derse hazırlıklı gelmesi, öğrenci düzeyine uygun anlatım sunması ve ders içi/dışı iletişimde yapıcı bir tutum sergilemesi, öğrenciler tarafından yüksek oranda olumlu değerlendirilmiştir. Ortalama puanların tamamı 3,65–3,68 aralığında seyretmiş olup, bu değerler dersin genel başarısını ve öğrenci algısındaki tutarlılığı göstermektedir.

Öğrencilerin yaklaşık %73'ü dersin mesleki katkı sunduğunu, genel olarak faydalı bulunduğunu ve diğer öğrencilere tavsiye edilebileceğini ifade etmiştir. Bununla birlikte, her soruda ortalama %17 civarında olumsuz görüş ve %9 civarında kararsız yanıt bulunması, dersin belirli yönlerinin tüm öğrenci grupları tarafından eşit biçimde olumlu algılanmadığını göstermektedir. Özellikle materyal erişimi, sınav sonrası geri bildirim, ölçme-değerlendirme çeşitliliği ve öğretim elemanının erişilebilirliği gibi alanlarda iyileştirme yapılması önerilmektedir. Dersin farklı sınıf düzeylerine hitap edecek biçimde esnekleştirilmesi, içerik sunumunun daha görünür ve öğrenci merkezli biçimde yapılandırılması, genel memnuniyet düzeyini artıracaktır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

2024–2025 akademik yılı bahar döneminde yürütülen öğrenci memnuniyet anketi sonuçları, dersin genel yapısı, öğretim elemanının tutumu, içerik sunumu ve ölçme-değerlendirme süreçleri açısından olumlu bir tablo ortaya koymaktadır. Tüm soruların ortalama puanı 3,65 ile 3,68 arasında değişmekte olup, bu değerler öğrencilerin dersin planlaması, yürütülmesi ve mesleki katkı düzeyi konusunda büyük ölçüde memnuniyet bildirdiğini göstermektedir. Katılımcıların yaklaşık %73'ü ders materyallerinin yeterliliği, öğretim teknolojilerinin kullanımı, sınav sürelerinin uygunluğu ve öğretim elemanının iletişim becerileri gibi temel alanlarda olumlu görüş sunmuştur. Özellikle dersin mesleki katkısı, genel fayda algısı ve AKTS-iş yükü dengesi gibi başlıklarda yüksek memnuniyet düzeyleri dikkat çekmektedir.

Bununla birlikte, her soruda ortalama %17 civarında olumsuz görüş ve %9 civarında kararsız yanıt bulunması, dersin belirli yönlerinin tüm öğrenci grupları tarafından eşit biçimde olumlu algılanmadığını göstermektedir. Bu durum, materyal erişimi, sınav sonrası geri bildirim, ölçme-değerlendirme çeşitliliği ve öğretim elemanının erişilebilirliği gibi alanlarda iyileştirme yapılması gerektiğine işaret etmektedir. Dersin farklı sınıf düzeylerine hitap edecek biçimde esnekleştirilmesi, içerik sunumunun daha görünür ve öğrenci merkezli

biçimde yapılandırılması, genel memnuniyet düzeyini artıracaktır. Ayrıca, ölçme-değerlendirme süreçlerinin daha şeffaf ve gerekçeli biçimde yürütülmesi, öğrenciye zamanında ve yapıcı geri bildirim verilmesi önerilmektedir. Dersin mesleki bağlamla daha güçlü ilişkilendirilmesi, uygulamalı içeriklerle desteklenmesi ve sektörel yönlendirmelerle zenginleştirilmesi, öğrencilerin fayda algısını güçlendirecektir.